A Duch wieje kędy chce?

Mało znamy Ducha Świętego. Bóg Ojciec jest tym, którzy stworzył świat, dał człowiekowi życie i dał obietnicę zbawienia. Bóg Ojciec towarzyszył ludowi Izraelskiemu objawiając swoją moc w różnych momentach jego życia. Jezus Chrystus, Syn Boży. Ten którego narodzenie tak hucznie świętujemy (czasem zapominając o istocie tych świąt), ten, który przeszedł przez ziemię nauczając i uzdrawiając, w końcu ten, który został przez ludzi wydany Piłatowi, aby Go zawiesił na drzewie krzyża. To wydarzenie było tak bardzo znaczące, że co roku świętujemy je, czcząc tajemnicę naszego zbawienia. Jezus to też ten, który wstąpił do nieba, aby wywyższyć naszą ludzką naturę.

Jednak dopiero Trzecia Osoba Boska daje dopełnienie Tym Dwóm. Duch Święty zstąpił na zalęknionych i wystraszonych apostołów, zamkniętych w wieczerniku *z obawy przed Żydami.* Daje im odwagę, aby zaczęli opowiadać o zbawczych wydarzeniach dokonanych przez Jezusa Chrystusa.

I choć bardzo często słyszymy o Duchu Świętym, o tym, aby otwierać się na Jego działanie, o tym, że bez Niego nie możemy powiedzieć, *że Panem jest Jezus,* to jednak ciągle zbyt mało o Nim wiemy, ciągle zbyt mało do Niego się modlimy i ciągle za mało mu ufamy. Duch Święty jest prawdziwą osobą, która przyszła na świat, by mieszkać w autentycznych naśladowcach Jezusa Chrystusa po Jego zmartwychwstaniu i wstąpieniu do nieba. Jezus powiedział swoim apostołom: *Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam. Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was.* Duch Święty nie jest też jakimś nieokreślonym, ulotnym cieniem ani bezosobową mocą. On jest osobą pod każdym względem równą Bogu Ojcu i Synowi Bożemu, trzecią osobą Trójcy Świętej. Bóg jest Ojcem, Synem i Duchem Świętym, zatem wszystkie boskie przymioty Boga Ojca i Syna odnoszą się w równym stopniu do Ducha Świętego. Kiedy człowiek rodzi się powtórnie przez wiarę w Jezusa Chrystusa i przyjęcie

Go, Bóg zamieszkuje w nim przez swojego Ducha.

Podstawową rolą Ducha Świętego jest składanie ?świadectwa? o Jezusie Chrystusie. Duch przekonuje nasze serca o prawdzie Jezusa Chrystusa. Jest również naszym nauczycielem: objawia nam Bożą wolę i prawdę. Duch Święty buduje w naszym życiu miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie, realizując to zadanie w taki sposób, którego nie moglibyśmy osiągnąć o własnych siłach. Bóg nie chce, byśmy samodzielnie próbowali być kochający, cierpliwi i uprzejmi, ale pragnie, byśmy polegali na Nim, wierząc, że On sam ukształtuje w nas te cechy.

Duch Święty wpływa również na tych, którzy nie nie ufają Bogu i odwracają się od Niego. Przekonuje ludzkie serca o Bożej prawdzie, iż zgrzeszyliśmy i potrzebujemy Bożego przebaczenia. Przekonuje o sprawiedliwości Jezusa, który umarł za nas, za nasze grzechy. Przekonuje także o Bożym sądzie nad światem i nad tymi, którzy Go nie znają. Duch Święty porusza nasze serca i umysły, wzywając nas do żalu za grzechy i zwrócenia się ku Bogu w celu uzyskania przebaczenia i nowego życia. Duchu Święty! Ożywiaj nasze życie! **[wikary]**